

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] nemført af de Kredse, som Oppositionspartierne repræsenterer.

Endelig skal jeg sige til det ærede Medlem Hr. Westermann, at der ligger ingen Indskrænkning i den Ændring, der er indført i § 3, idet det udtrykkeligt hedder i 3die Stykke, at der ved Anvisning af Mandskab under Iagttagelse af de foranstaaende Bestemmelser fortrinsvis anvises Hyre til Medlemmer af anerkendte Arbejdsløhedskasser. Det vil sige, at Bestemmelsen om, at Rederen eller Skibsføreren skal have Ret til frit at vælge sit Mandskab, fortsat er gældende; det er kun, naar der anvises, at man blandt de kvalificerede fortrinsvis skal anvise dem, der er Medlemmer af anerkendte Arbejdsløhedskasser.

P. Andersen: Jeg beklager, at det ærede Medlem Hr. Duborg maa have været noget fraværende under mine Bemærkninger, thi ellers vilde det ærede Medlem ikke kunne have sagt, at der ikke var nogen Begrundelse for dette Lovforslags Fremsettelse. Jeg anførte forskellige Grunde og skal her kun gentage en enkelt, nemlig den, at der er en Forskel paa Søens Arbejdere og andre Arbejdere, idet andre Arbejdere har vederlagsfri Arbejdsanvisning, medens Søens Folk maa betale derfor. Jeg synes, at dette er en meget væsentlig Grund, men den maa det ærede Medlem altsaa have overhørt. (*Duborg og Westermann:* Men de betaler jo ikke). Der bliver sagt fra forskellig Side, at de betaler jo ikke, og jeg blev noget overrasket over det ærede Medlem Hr. Westermanns Udtalelse om, at Rederierne betaler i alle Tilfælde. Maa jeg spørge det ærede Medlem, om han er klar over, hvorvidt dette ogsaa gælder Sejlskibsrederierne, thi efter de Oplysninger, der er tilgaaet mig i de allerseneste Dage, betaler Sejlskibsrederierne ikke for Forhyringen, det maa de paagældende selv udrede, efter de Regler, der nu er gældende. Jeg vil altsaa hævde, at denne Betragtning bestandig staaer ved Magt.

For øvrigt maa jeg sige baade til det ærede Medlem Hr. Duborg og til det ærede Medlem Hr. Westermann, hvilken sidste mente, at Genua-Konventionen faktisk var opfyldt, at dette kan ikke siges at være Tilfældet, naar der i en Arbejdsoverenskomst er indflettet en Bestemmelse, som kun gælder paa Tid. Den gælder indtil 1. April d. A. Hvorvidt den fortsætter efter den Tid, ved hverken det ærede Medlem Hr. Westermann eller det

ærede Medlem Hr. Duborg, og man kan derfor ikke sige, at en Konvention er opfyldt, fordi der i en Arbejdsoverenskomst er indført en tidsbegrænset Bestemmelse.

Naar der derfor siges, at det kun er et principielt Krav, som Socialdemokratiet stiller frem her, fordi det nu engang er et Princip hos Socialdemokratiet at faa slige Forhold ordnet ad statslig Vej, vil jeg sige, at det er jo ikke alene det, men det er ganske rigtigt et Princip, nemlig det Princip, at alle Arbejdere i dette Forhold bør stilles lige, at der ikke bør være en Pariakaste, som staaer uden for det almindelige Forhold paa dette Omraade.

Jeg takker den højtærede Minister for Tilsagnet om, at Spørgsmaalet om Muligheden af en Forbindelse mellem de hysesøgende og de danske Rederier, hvis Skibe anløber udenlandske Havne, saaledes at der skabes et Samarbejde ved Konsulaternes Medvirkning, kan blive taget op til Undersøgelse. Det er ikke umuligt at ordne saadanne Forhold i en fremmed Havn; det Tilfælde, som eksisterer, er ganske vist noget kostbart, nemlig det danske Statsforhyringskontor i Antwerpen. Det, jeg pegede paa, var ogsaa det, at man kunde slippe betydelig billigere ved Konsulaternes Medvirkning til en saadan Sags Ordning.

Ligeledes vil jeg takke den højtærede Minister for Bemærkningen om, at Spørgsmaalet om Muligheden af at anlægge et Statsforhyringskontor i Svendborg skal blive undersøgt. Jeg vil til Ministerens Bemærkning om, at der er en Forhyringsmand i Odense, som gerne skulde have en Ansættelse, sige, at denne Forhyringsmand kan jo ikke være fastlænket til Odense; der er intet i Vejen for at flytte ham til Svendborg.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Duborg har Ordet for en kort Bemærkning.

Duborg: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. P. Andersen, at det er efter de Oplysninger, der foreligger for mig, en fuldkommen urigtig Betragtning, det ærede Medlem gør gældende, at der nu i Modsætning til tidligere bliver vederlagsfri Anvisning for Sømandene; de har det ogsaa efter den nuværende Ordning paa de nuværende Kontorer vederlagsfrit, og det faar de ogsaa paa de nye, saa denne Begrundelse falder helt bort.

Det ærede Medlem kom helt ud i det absurde, da han omtalte Forholdet med Oprettelse af disse nye Statsforhyringskontorer som Spørgsmaalet om at gøre Sø-